

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰανουαρίου, Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,291, ἀποκριτικὸν ὅτι διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως τὸν προβληθέντα πόρον διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ τακτικοῦ διὰ δὲ τὰς γολέτας λέγει ὅτι θέλει πληρῶν μόνον ἐν μηνιαῖον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόρου. — Ἀπεφασίσθη νὰ χωρισθῶσιν ἀκόμη δύο μηνιαῖα διὰ τὰς ἰδίας γολέτας ἀπὸ τὰ συναχθέντα χρήματα τῶν λοιπῶν πρισόδων τῶν νήσων, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ διατάξῃ, ὅπου ἀνήκει, νὰ ἐκπλεύσῃ τὸ σωτομώτερον διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων. Ὅθεν καὶ ἐστάλη Προβούλευμα περὶ τούτου εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,484, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπενημίζει τὸ Βουλευτικὸν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ ὑγειονομείων καὶ λιμεναρχιῶν νόμου, διὰ νὰ βαλθῇ εἰς ἐνέργειαν ὅσον τάχος, ἐπειδὴ χρεωστοῦνται εἰς πολλοὺς χρήματα δι' ἀγορὰς σίτου, δι' ἐξοικονόμησιν τῆς φρουρᾶς Ναυπλίου, καὶ δι' ἐξόφλησιν ἄλλων ἀναποφεύκτων καθημερινῶν χρειῶν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος οὗτος ἐστάλη προλαβόντως διὰ Προβουλεύματος, ἐστάλη καὶ ἄλλο Προβούλευμα, διὰ νὰ πωληθῶσιν αἱ λιμεναρχίαι κατὰ τὴν ἐγκλεισμένην προσδιόρισιν αὐτῶν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,358, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ τῶν αὐτουργῶν τῆς ἀταξίας καπιτάνων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμον τρομερὰς καταχρήσεις εἰς τὴν νῆσον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ διετάχθησαν τὰ ὑπουργεῖα τῆς οἰκονομίας, τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἐν τῷ Προβουλεύματι τοῦ Βουλευτικοῦ προβληθέντα μ' ὅλον ὅτι, ὅσον περὶ τῶν Σκυριανῶν ναυτῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν νομίζει ἄδικον πᾶσαν παιδείαν πρὸς αὐτοὺς, διότι εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητίας ὅτι οὗτοι βιασμένοι καὶ ἄκοντες τοὺς μετέφεραν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,146, ἀποκριτικὸν ὅτι, πρὶν ἀποφασίσῃ τι περὶ τῆς προβαλλομένης ἀλικῆς-παρὰ τοῦ Χ. Χριστόφα Μάρκου, διέταξε νὰ ληφθῶσιν ἀκριβεῖς πληροφορίες, εἴαν ἡ ἐλπίζομένη βοήθεια εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὰ ἐξόδα, καὶ εἴαν δὲν ἐλαττωθῇ τὸ εἰσοδήμα τῆς πλησίον παλαιᾶς ἀλικῆς ἐξ αἰτίας τῆς νέας, καὶ ὅταν ληφθῶσι ταῦτα, θέλει εἰδοποιήσῃ καὶ τὸ Βουλευτικόν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,324, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐξεδόθη διὰ τοῦ τύπου ἡ ἐγκριθεῖσα παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως διακήρυξις.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,158, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν Μετολογίῳ ὁπλαρχηγῶν γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ διετάχθησαν τὰ δέοντα.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,314, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ διὰ τὴν προβληθεῖσαν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀπληρώτους δόσεις τῶν ἐθνικῶν προσόδων· ἀντὶ δὲ τοῦ Κυρίου Κ. Πεταλά, διορισθέντος Γενικοῦ Ἀστυνόμου, διωρίσθη εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν ὁ Κύριος Κ. Μιχαλόπουλος.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,523, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προβαλλομένης ἀπὸ πατριώτας τινὰς προαιρετικῆς συνεισδοχῆς πρὸς ἑξαπείαν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μετολογίου, καὶ διωρίσθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκεimenή ἀπὸ τὸν πρῶν μητροπολίτην Ἀγτῆς, Κύριον Παρφέριον, Ἀναγνώστην Καραγιάννην, Σωτήριον Βαλτινὸν, Ἰωάννην Τομπακάκη καὶ Γεώργιον Πλέσσου, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτήν.

Ἐ γ χ ῶ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Κατὰ τὴν 22 τοῦ παρελθόντος μηνὸς διὰ νυκτὸς ἄραξε πάλιν ὁ ἐλληνικὸς στόλος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μετολογίου, διὰ νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἄλλας ζωτροφίας εἰς τὸ φρούριον αὐτό. Τὸ πρῶτ' ἐξέπλευσεν ἐκ Πατρῶν ὁ ἐχθρικός στόλος, καὶ ἐκινήθη ἐναντίον τοῦ ἐλληνικοῦ. Τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἐσηκώθησαν ἀμέσως καὶ ἀντιπαρετάχθησαν. Οἱ δύο ἐναντίοι στόλοι, βοηθούμενοι ὑπὸ δύο ἐναντίων ἀνέμων ἐπλησιάσαν, καὶ περὶ τὴν τετάρτην ὥραν ἄρχισεν ὁ πόλεμος. Δεκαεὶς μόνον πλοῖα ἐκ τῆς Ὑδραϊκῆς μοίρας, καὶ 4 Ψαριανὰ, πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ, ἦσαν ὅλα τὰ ἐλληνικὰ, καὶ πρῶτα αὐτὰ ἄρχισαν τὴν ναυμαχίαν, ἥτις διήρκεσεν ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν μετ' ἐπιμονῆς καὶ πεισμονῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὁ καιρὸς δὲν ἐδόθησε τοὺς ἡμετέρους νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ πυρπολικά, πλὴν οὔτε ὁ ἐχθρὸς ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτοὺς πολὺ. Πρὸς τὴν ἐσπέραν ἀπεχώρησαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ὑπῆγαν πάλιν εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους. Ἡ βλάβη τῶν ἡμετέρων εἶναι μικρά· ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν εἶναι μεγάλη, καὶ ἤθελεν εἶναι μεγαλητέρα, εἴαν ἡ ἐλληνικὴ ναυτικὴ δύναμις ἦτον περισσοτέρα. Καὶ ταιαύτη ἐστάθη ἡ κατὰ τὴν 23 ναυμαχία. Ἐν τοσούτῳ τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἠναγκάσθησαν πάλιν νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκείθεν, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς νήσους τῶν.

— Ὁ Ἱμπραήμης καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ δοκιμάσῃ ἔφοδον κατὰ τοῦ Μετολογίου, φοβούμενος τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιοσύνην τῆς ἐλληνικῆς φρουρᾶς, καὶ θέλει εὐχαριστηθῇ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν.

μεθετένη δύναμις πρέπει να παραδίδεται εις συνέλευσιν πολυ-
 αριθμικήν, σχηματισμένην ὡσαύτως ἀπὸ μέλη ὀνομασμένα διὰ
 χρόνον ὁρισμένον. καὶ ἀνακευόμενα κομματικῶς ἀνὰ πᾶν ἔτος.
 Ἰὺ λοιπὸν δύο σώματα συστημένα, τὸ μὲν διὰ τὴν
 θέλησιν τὸ δὲ διὰ τὴν ἐνεργίαν ἐν ὀνόματι παντὸς τοῦ λα-
 οῦ. ἀλλὰ ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν παραλλήλῳ·
 τὸ ἐν εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ πρῶτον, καὶ τὸ ἄλλο τὸ δεύτερον
 εἰς τὴν τάξιν, διὰ μόνον τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι τὸ θέλει
 πρέπει νὰ προηγήται τοῦ πράττειν· δὲν πρέπει ὡσαύτως νὰ
 θεωρεῖται ὡς ἀντίζηλα ἢ ἀντικείμενα κατευδεῖαν· τὸ δεύτε-
 ρον ἐξαρτᾶται ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτον, κατὰ τὴν ἐννοίαν
 ταύτην ὅτι ἡ πράξις πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὴν θέλησιν· ἀμ-
 φότερον τελοσπάντων διωρισμένα πρὸς καιρὸν νὰ ἐνεργῶσι
 καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ κοινὸν συμφέρον, δὲν συγχωροῦνται νὰ ἐν-
 ασχολῶνται εἰς συμφέροντα μερικά, οὐδὲ νὰ ἔχωσι δίκαια
 ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ ἰδίως· ἄλλο τι παρὰ καθήκοντα δὲν ἔχουν
 νὰ ἐκπληρῶσι, καὶ εἰς μόνον τὴν ἀκριθεῖς αὐτῶν ἐκπλήρω-
 σιν πρέπει νὰ ἀφοσιώνονται, πρὸς εὐχαρίστησιν ἐκείνων,
 ἀπὸ τοῦς ὁποίους καὶ διὰ τοῦς ὁποίους τὰ ἐπεφορτίσθησαν.
 Ὁ μικρὸς οὗτος ἀριθμὸς τῶν ψηλαφητῶν ἀληθειῶν διαλύει
 πάραυτα πολλὰς δυσκολίας, καὶ μᾶλλον κάμνει νὰ ἴδωμεν εὐ-
 ρύς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ μέλη αὐτῶν τῶν σωμάτων πρέ-
 πει νὰ ὀνομάζονται· νὰ γίνονται ἑκπτώτα, χρεῖας τυχεύ-
 σης· καὶ νὰ τελειώνωσιν αἱ μεταξὺ τῶν ἀναβυόμεναι διαφοραί.

Ὅσον ἀποδίδει τὰ μέλη τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἡ
 ἐκλογὴ αὐτῶν δὲν ἔχει κάμμιαν δυσκολίαν· ἐπειδὴ ὄντα
 πολλὰ, λαμβάνονται ἀπ' ὅλα τῆς ἐπικρατείας τὰ μέρη·
 δύναται δὲ νὰ ἐκλεχθῶσι κάλλιστα διὰ τῶν ἐκλεκτόρων
 συναβριζομένων εἰς διαφόρους κοινότητας, καὶ πολλὰ ἐπι-
 τηδεῖον νὰ ἐκλέξωσι ὅσω ἢ τρία ἄτομα τὰ πλέον ἄξια, καὶ
 εὐνόητως· ἡ τιμωρία τῶν σφαλμάτων τῶν δὲν παρουσιάζ-
 ζει πολλὰς δυσκολίας· τὰ ἔργα αὐτῶν περιορίζονται εἰς τὸ
 νὰ ὁμιλοῦν, γράβουν, ἐκδίδουν, τροπολογοῦν καὶ ὑποστηρί-
 ζουν τὰς γνώμας τῶν δημοσίων καὶ ὅλους τοῦς ὁποίους ἔ-
 θελαν φαντασθῶ λέγοντες. Διὰ τὴν ἐπιτυχάνουσαν λοιπὸν τὸν
 τῶν συσπόνδων τῶν Ἀμερικανικῶν πολιτείαν· μόνον ἓνα καὶ τῆς νο-
 τίου Ἀμερικῆς αἱ πολιτεῖαι. Ἀπὸ ἑνός, ἐκλεγμένον πρὸς καιρὸν, μὲ τὰς
 ἀναγκαῖας προφυλάκας, πρέσβηται ἡ εὐδαίμων, ἡ πολλὰ μικρὸς κίνδυνος
 εἰς τὴν πολιτείαν· οἱ πολλοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμεγαλύνωσι πάντοτε
 ὅταν γεννᾶται ἡ ἀρχὴ εἰς τὰ χρεῖαν ἔχοντα νὰ τελεσθῶσιν ἀνυ-
 περβίτως, ἡ εἰς καὶ φιλικῶς, καταντῶσα πολλὰς εἰς στάσεις.
 Ὁρᾷ Σημ. τοῦ σοφοῦ Κροῦτὴ εἰς τὸν Διάλ. Φυσ. καὶ Φιλοσ. Σελ. 148.
 Τὸ ἑλκετικὸν Πολίτευμα κατὰ μίμωσιν τοῦ κατὰ τὸ 1796 ἔτους πεν-
 ταμελὸς Διευθυντηρίου (Directoire) τῆς Γαλλίας, διόρισεν πέντε μέλη
 τοῦ ἑκτελεστικοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν παλαιάσαν ἑθνικὴν Σύνοδον,
 ἡμετέρας τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Πολιτεύματος, μέλει νὰ ἐξετασθῇ καὶ
 τὸ εὐσεβὲς τῆς ἐκτελ. δυνάμεως κινήσεων, ἰδεῖν ἐπὶ τὸν μεταρρυθμι-
 σιν εἰσπερεῖν, στοχάζεσθαι, νὰ κάμωσι περὶ τοῦτο οἱ παρρησιαστικῶς τοῦ
 ὄντος, ἂν προηγουμένως τοῦς φανή δύνανται ἢ ἀδύνατον νὰ διορίσω-
 σιν ἓνα μόνον Κυβερνήτην, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀμερικανικῶν πο-
 λιτειῶν εἰσπερεῖν δὴλ. ν' ἀφῶσιν μὲν τὸ ἑκτελεστικὸν συνθεμένον, ὡς
 εἶναι, ἀπὸ πέντε μέλη· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον (ὁ Πρόεδρος) νὰ λά-
 βῃ κλειωτέραν τινὰ καὶ μάλλον διακεκομμένην παρὰ τὴν ὅποιαν ἔδῃ ἔχει
 ἔχον διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τῶν πραγμάτων,
 τὰ δὲ ἄλλα τέσσαρα, εἰς τὴν ἑκτελεστικὴν καὶ ταῦτα ἀνήκοντα δύνα-
 μιν, νὰ συνεργῶσι μετ' αὐτοῦ, συσταίνοντα τὸ μερικὸν συμβούλιόν του,
 καὶ καθὲν ἐπιφορτισμένον εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀνὰ ἓνα ἢ δύο κ. ἄδεις τῶν ὑπε-
 ρήσεων ἐκείνων, αἱ ὅποιαι κατὰ τὸ παρὸν ἐνεργεῖνται ἀπὸ τοῦς ὁκτοῖς
 ἑκτελεστέ. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἕκαστον τῶν ἐκλεγμένων μελῶν πρέπει νὰ
 εἶναι ὑποκείμενον εἰς εὐθύναν δι' ὅσα ἀπορῶσι τὸν λαόν του, καὶ τὰ
 ὅσα ἐκτελοῦνται δι' αὐτοῦ, ἢ μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῆς ὑπογραφῆς του
 παρὰ τοῦ Προέδρου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μένει τὸ πενταμελὲς τῆς
 ἑκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀφύσικον, τοῦ Προέδρου ἡ ἀξίως καὶ δραστη-
 ρότης ἀρχίζει νὰ δείχνηται τρανότερα, καὶ ἡ Διεύκσις συγκεντρύνεται
 καλλίτερα, ἀπαιλλανμένη ἀπὸ τὸ περιττὸν καὶ ἀνωφελεῖς βῆρος τῆς
 ἐπιπορευομένης, ἡ ὅποια ἴδμεν πόσον κακὰ ἐπηρεάζειν εἰς τὸ ἔθνος.

σκοπὸν τῶν, πρέπει νὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν, καὶ νὰ συ-
 στέλλωνται ἢτοι νὰ διορθώνωνται τότε μόνον, ὅταν ἤθελαν
 ὑπερπηθῇ τοὺς θεμένους τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας κα-
 νόνας. Ἐπὶ λόγῳ τῶν ἐργασιῶν τῶν μάλιστα δὲν ὑπόκειν-
 ται διόλου εἰς εὐθύναν· ὅθεν δὲν εἰσποροῦν νὰ τιμωριθῶσι δι'
 ἄλλο τι, εἰμὴ διὰ σφάλματα ἢ ἐγκλήματα ἀλλότρια τῆς
 ἀποστολῆς τῶν, ὡς καὶ ὅλ' οἱ ἄλλοι πολῖται· καὶ καθὼς οἱ
 ἄλλοι πολῖται, πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν
 καθεστώτων δικαστηρίων, μὲ τὴν προσοχὴν ὅμως ταύτην
 τοῦ νὰ μὴ γίνωνται αἱ μερικαὶ αὐταὶ κατηγορίαι μέσον
 ν' ἀποσπῶσιν ἀρχοντας ὠφελίμους, καὶ νὰ παραλύωσι τὴν
 δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερ. τῆς Ἑλλάδος!

Εἰς τὴν ἑφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, Ἀριθ. 18, ἀναγνώ-
 σκω μίαν κατηγορίαν ἐναντίον μου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγ-
 κάζμαι ν' ἀπαντήσω πρὸς ἀθώωσίν μου.

Εἶμαι κλινῆρης περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, καὶ
 οὔτε περὶ τῆς ἀλικῆς ἔχω ἰδέαν κάμμιαν, οὔτε περὶ τῆς ἀνα-
 φορᾶς τοῦ Χ. Χριστόφα, ἀλλ' οὔτε μ' ἐρώτησέ τις περὶ τοτου.

Τὴν δὲ ἀλικήν, περὶ ἧς γράβει ὁ κατήγορός μου Ἀναστά-
 σιος Λιδωρίκης, εἶχε πέρυσσι ὁ ἡγούμενος τῆς Καισαριανῆς·
 ποῖος δὲ τὴν ἔχει ἐφέτος, ἡμπορεῖ ἕκαστος νὰ πληροφορηθῇ
 ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ κατήγορός μου.

Ἡ ἀλικὴ αὕτη λέγεται Ἀνάδυσος, καὶ εἶναι εἰς ἐνοί-
 κιον δύο χρόνους, καὶ λυποῦμαι ὅτι ὁ κατήγορός μου
 δὲν ἐφρόντισε νὰ τὸ μάθῃ, ἐν ᾧ κατοικεῖ εἰς Ἀθήνας· ἡ ἡ-
 θελεν ἴσως, ἀδίκως καὶ παραλόγως νὰ κατηγορήσῃ, βεβαιῶν
 καὶ γράβων ὅσα δὲν γνωρίζει.

Ἐν τούτῳ ἄς πληροφορηθῇ ὁ κατήγορός μου ὅτι οὔτε
 πέρυσσι, οὔτε ἐφέτος εἶχον κάμμιαν συντροφίαν, καὶ οὔτε
 ἐφρόντισα περὶ νέας συντροφίας διὰ παρομοίαν ποταπότητα.

Ἡ δὲ παρὰ τοῦ Χ. Χριστόφα (τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω)
 ζητούμενη ἀλικὴ λέγεται γκιώλη, καὶ εἶναι ἀκαλλιέρ-
 γητος ἴσως ἀπὸ ἀρχαίων αἰώνων· καὶ ὅταν αὕτη ἀνειχθῇ
 καὶ καλλιεργηθῇ, τότε γίνεται τρίτη ἀλικὴ εἰς Ἀθήνας,
 καὶ ἄς φροντίσῃ ὁ κατήγορός μου νὰ μάθῃ. Ἐν τούτῳ
 τὸν εὐχαριστῶ, ἐπειδὴ μοι ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἀπολογηθῶ,
 διὰ νὰ μὴ μένω ἀδίκως ὑπὸ κατηγορίαν. Τὴν δὲ προσωπικὴν
 ὕβριν, καὶ τὴν προφανῆ συκοφαντίαν ἄς τὴν διαλύσῃ ὁ
 ὀργανικὸς τῶν Ἑλλήνων νόμος. Τελενταῖον οἱ ἀναγνώσται
 ἐξετάζοντες τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἡμῶν, καὶ διὰ ζώσης φω-
 νῆς θέλουσιν πληροφορηθῇ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1826 Φεβρουαρίου 2. Χ. Ζαχαρίτζας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φλαρεντίας, 1 (13) Ἰανουαρίου.

(Συνέχεια τῶν περὶ Ῥωσσίας εἰδήσεων.)

Μετὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβεβηκός, ἄλλα αἰσθήματα
 δὲν εἰδείχθησαν εἰμὴ λύπη διὰ τὴν στέγην τοῦ μεγάλου
 ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος ἀφῆρπασε τόσον ἄωρα ἐκ
 τῆς Ῥωσσίας, καὶ σέβας, θαυμασμὸς καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ
 εὐγενὲς καὶ φρόνιμον πολίτευμα τοῦ νέου αὐτοκράτορος, καὶ
 τὴν μεγαλόψυχον σταθερότητα τοῦ μεγάλου δουκὸς Κων-
 σταντίνου.

Βαθυτάτη ἡσυχία ἐπεκράτει, καὶ ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ
 στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἶχαν ὀρκισθῇ τὴν 26 Νοεμβρίου (8
 Δεκεμβρίου) πίστιν πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα.

Εἶναι γνωστὸν πρὸ πολλοῦ ὅτι κατεσκεύασε διαφόρων σχεδίας, πλὴν μία τρικυμία τὰς κατεσύντριψεν· ἀλλ' ὁ Ἰμπραήμης ἐπιμένων εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ κατασφύαζει ἄλλας εἰς τὸ Κρυνέρι, καὶ δι' αὐτῶν θέλει νὰ κτυπήσῃ τὸ Βασιλαδίον. Λί σχεδιαὶ ἐπιστηρίζονται εἰς Βαρέλια, καὶ ἐκάστη αὐτῶν φέρεται ἐν μέγα κανόνιον.

Τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου τακτικὸν τοῦ Ἰμπραήμης στρατεύμα εἶναι 8000. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ ὀλίγοι Ἀλβανοὶ καὶ Κεῖτες, καὶ ἔως 200 ἵππεις. Πιστῶν δὲ ἑλλειψὶν τροφῶν ἔστειλε μέγα μέρος τοῦ ἵππου εἰς Γαστούνην, διὰ νὰ προμηθευθῇ ἐκεῖθεν.

Μεταξὺ Ἀλβανῶν, Κιουταχῆ καὶ Ἰμπραήμη ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀσυμφωνία. Ὁ Ἰμπραήμης ἐπαιρόμενος εἰς τὰ ἐν εὐλοποννήσῳ κατορθώματά του ἐτόλμησε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν σουλτάνον ὅτι εἰς 20 ἡμέρας εἶναι ἱκανὸς νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον· καὶ ὅταν ἐπιωρίσθῃ νὰ περάσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ Κιουταχῆς δυσασεστούμενος ἐτοιμάσθη εὐθὺς νὰ ἀναχωρήσῃ μετ' ὁ στρατεύματός του· ἐκαταπεύσθη ὅμως πάλιν νὰ μείνῃ, πλὴν δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντενεργῇ, καὶ ἐμπροδίζει, ὡς λέγεται, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρχονται ἐκ Πρεβέζης ζωοτροφίαι εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ὁ ἐπαρμένος Ἰμπραήμης ἤλεγχε τοὺς Ἀλβανούς, τῶν ὑποίων ἀρχηγοὶ εἶναι ὁ Μουχουρδάρης Ἄγος καὶ ὁ Γαχῆρ-Ἀμπάξης, ὡς ἀπίστους, καὶ οὕτω τοὺς παρώξυνε παραπλῶ.

— Διὰ Σύρας μὲνθάνομεν ἀπὸ 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὅτι, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 13 τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰδήσεις, ἐγένοντο μεγάλαι κατὰ θάλασσαν ἐτοιμασίαι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν παρὰ τοῦ σουλτάνου ἐναντίον μας. Τριάκοντα περίπου πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα ἦσαν ἐτοιμα εἰς ἐκπλευσιν, καὶ τὸ μόνον ἐμπόδιον ἦτον ἡ ἑλλειψὶς τῶν ναυτῶν, ἀν καὶ ὁ σουλτάνος πληρόν 500 σχεδὸν γρόσια εἰς ἕκαστον. Μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς καὶ ταχύτητος ἄρχισε πάλιν ὁ σουλτάνος τὴν σύστασιν τακτικῷ στρατεύματος (νιζάμ-ζεδὶτ) καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μητρόπολιν, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας.

Ἡ ἀνάδοσις τοῦ Νικολάου εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν τῆς Ῥωσσίας θρόνον ἔκαμε τὸν σουλτάνον νὰ μετριάσῃ τὸν ὁποῖον κατ' ἀρχὰς συνέλαβε φόβον διὰ τὸν Κωνσταντῖνον.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ Πετροπόλεως διὰ τῆς Ὁδησσοῦ εἰδήσεις δὲν ἔπλυσαν ἀκόμη ἐντελῶς αἱ ταραχαὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

Ὁ τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ πόρτᾳ πρέσβυς, Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγλ' ἔως τῆς 13 τοῦ παρελθόντος μηνὸς δὲν εἶχε φθάσει εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εὐρίσκετο εἰς τὰ Δαρδανέλια.

Συμπερίληψη

τῆς περὶ συντάξεως κοινοβουλευτικῆς πολιτείας διατριβῆς.

Ἐὰν ἡ κατὰ κληρονομίαν ἐξουσία δὲν εἶχεν ἄλλα παρὰ τὰ ὁποῖα ἀπαξιωθήκαμεν ἄτοπα, ἤθελενεῖσθαι ἀκόμη ὑποφερτὴ· ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλο τι ἀπολύτως ἀνυπόφορον: τὸ νὰ εἶναι δηλ. ἐκ φύσεως ἀπεριόριστος καὶ νὰ μὴν δύναται νὰ περιορισθῇ, τουτέστι νὰ μὴν εἰμωρῇ νὰ περιληφθῇ εἰς ὅρια ἀκριβῆ καὶ σταθερά· ἔχει δὲ τὸ ἄτοπον τοῦτο ὅχι καθὸ κληρονομικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ καθὸ δύναμις μία καὶ ἀδιαιρέτος· ἐπεὶδὴ ἡ ἐξουσία ἐνὸς μόνου εἶναι οὐκ ὀρθῶς προ-

αἰετική. Ἰδομεν ὅτι περιορισμένη εἰς μικρὸν τινα ἀριθμὸν χρόνων ἀποκαθίσταται ἀναγκαιῶς διὰ βίου, καὶ ἐκ ταιαύτης κληρονομικὴ. Ἡ τελευταία αὕτη κατάστασις εἶναι ὅλη ἡ ἀνάπτυξις τῆς φύσεώς της πάντοτε κινουμένης καὶ ἐνεργούσης· καὶ οὐδὲ εἶναι πρᾶγμα τόσου δύσκολον, ὅσον τὸ νὰ στήσῃ τις τὸν δρόμον της, ὅταν ἤθελε λάβει δύναμιν ἱκανήν. Τότε μάλιστα ἔχουσα πλείοτερα μέσα ἔχει καὶ πλείοτε-ραν χρεῖαν ν' ἀνατρέψῃ ὅλα, ὅσα τῆς προσβάλλονται ἐμπόδια. Οὐδεμία δὲ κληρονομικὴ ἐξουσία δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ, ἐὰν δελήσῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς γενικῆς δελήσεως· ἐπεὶδὴ ἴδιον τῆς κληρονομικότητος εἶναι τὸ νὰ εἶναι παντοτεινὴ, τῆς δὲ γενικῆς δελήσεως, τὸ νὰ εἶναι πρόσκαιρος, καὶ νὰ εἰμωρῇ ν' ἀνακαλῇται. Ἀκολουθεῖ λοιπὸν κατὰ πάσαν ἀνάγκην ἡ κληρονομικὴ μοναρχία, στερεώσεως χρεῖαν ἔχουσα, νὰ πνίγῃ τὸ ἄξωμα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας· καὶ ἡ ἀκολουθία αὕτη δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ πάθη μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν· ὅθεν καθεὶς βλέπει μὲ μίαν ἐποπτείαν τί πρέπει νὰ πριέλθῃ ἐντεῦθεν· καὶ ὅτι δὲν πρόκειται λόγος περὶ οὐδενὸς ἄλλου, εἰμὴ περὶ πολέμου αἰώνιου, ταχέος ἢ βραδέος, σιγαλοῦ ἢ ὀρμητικοῦ, ὅπως αἱ περιστάσεις ἤθελαν τὸν τροποποιήσῃ.

Ἀς μὴ θάυμασθ' ὅτι καὶ περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ὁ σοφώτατος Μοντεσκέως ἔκαμεν εἰς τὸ ἀθάνατόν του σύγγραμμα παρατηρήσεων, οἷον περὶ τῆς κακοηθείας καὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς μοναρχικῆς διοικήσεως· περὶ τῆς φυσικῆς ῥωπῆς τῆς πρὸς τὴν πολυτέλειαν, ἀσωτείας, ματαιότητος, πρὸς τὸν πόλεμον, πρὸς τὰς κατακτήσεις, τὴν ἀταξίαν τῆς δημοσίου οἰκονομίας, τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ἀνλικῶν, τὴν ἐξευτέλισιν τῶν κατωτέρω κλάσεων· καὶ περὶ τῆς τάσεως αὐτῆς εἰς τὸ νὰ πνίγῃ τὰ καλὰ τῆς παιδείας σπέρματα, καὶ νὰ διαχέῃ εἰς τὸ ἔθνος τὸ πνεῦμα τῆς κοινῆς φότητος, τῆς ἀδουλίας, τῆς ἀμεριμνησίας, καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ὅλ' αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἀβεύκτως· ἐπεὶδὴ ἡ κληρονομικὴ ἐξουσία ἔχουσα συμφέροντα διακεκριμένα ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐνεργῇ ὡς φανερὰ τις ἐντὸς τῆς πολιτείας, νὰ διαιγῇ καὶ πολλάκις ἐξασθενίῃ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν, διὰ νὰ τὴν πολεμῇ, νὰ μοιράσῃ τὸ ἔθνος εἰς διαφόρους κλάσεις, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ μέρος αὐτῶν διὰ μέσου τῶν ἄλλων, νὰ τὰς ἐξαπατᾷ ὅλας διὰ διαφόρων κενῶν φασμάτων, οἷον τίτλων, τιμῶν, προνομίων· καὶ τελοσπάντων νὰ φέρῃ ἐπίσης τὴν σύγχυσιν καὶ ἀπάτην εἰς τε τὴν θεωρίαν καὶ εἰς τὴν πράξιν.

Μεταξὺ λοιπὸν τόσων σφαλμάτων καὶ τόσων δεινῶν, προερχομένων ἀναγκαιῶς ἀπὸ ἐν ῥιζικὸν σφάλμα: τὸ ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως εἶναι ἀφειμένη εἰς ἓνα μόνον ἄνθρωπον, τί πρέπει νὰ συμπεράνωμεν; ὅχι ἄλλο βέβαια, παρ' ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις πρέπει νὰ ἐμπιστευεῖται εἰς ἐν συμβούλιον συνθεμένον ἀπὸ μικρὸν ἀριθμὸν ἀτόμων ἐκλεγμένων διὰ τινὰ χρόνον, καὶ ἀνακατασκευαζομένων διαδοχικῶς (*)· καθὼς καὶ ἡ νο-

(*) Μ' ὅλας τὰς σφᾶς θεωρίας, καὶ τὰ διὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Κ. Tracy εἶναι δύσκολον νὰ καταπισθῇ ὅτι τὸ μοναδικὸν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως δὲν εἶναι πλεονέκτημα καὶ συμφερότερον, παρὰ τὸ πλεονέκτημα, εἰς ὅσον ἀποβλέπει τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τῆς. Ἡ πείρα τοὐλάχιστον τὸ ἀπέδειξεν ὡς ταυτοῦτον, καὶ ἡ πείρα εἰς παρόμοια πράγματα εἶναι προτιμότερα τῆς θεωρίας. Μόνον ἐν Κωνσταντίνῳ (Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ) εἰδιώρισε πᾶσαν μίαν χωριστὰ ἀπὸ

Τὸν αὐτὸν ὄρκον ἔκαμον τὸ πρῶτ' τῆς ἐπιβούσης 27 ὅλα σχεδὸν τὰ συντάγματα τῆς φρουρᾶς, καὶ ἐπεριμένετο ἡ εἴσοδος τῆς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ τοῦ χρέους καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιούσων, ὅταν μίαν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνηγέσθῃ τὸ παλάτιον ὅτι τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐφιππου πυροβολικοῦ. καὶ τὸ σύνταγμα τῆς Μόσχας ἔδειξαν ἀντίστασιν. Μ' ὅλον τοῦτο οἱ εἰρημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ ἐφυλακώθησαν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα τῶν πυροβολιστῶν εἶπεν ὀρκισθῆναι πίστιν πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα.

Ἀλλ' ὅμως Τρακόσιι ἕως τετρακόσιι ἀνθρώποι ἐκ τοῦ συντάγματος τῆς Μόσχας ἐξεληθόντες μετὰ ἀναπεπταμένας σημαίας, ἔβαινον πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Γερουσίας ἀναγορεύοντες αὐτοκράτορα τὸν μέγαν δούκα Κωνσταντῖνον.

Τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ συνέρχεται εἰς αὐτὴν τὴν πλατείαν καὶ εἰς τὴν τοῦ παλατίου. Ὁ αὐτοκράτωρ κατέβη μόνος καὶ χωρὶς ἀκολουθῶν εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ, ὅπου ἔλαβε τὰς πλέον ζωντὰς καὶ γενικὰς μαζιυρίας τῆς εὐνοίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἀποστασία τῶν δύο λόγων τοῦ συντάγματος τῆς Μόσχας ἐξηκολούθει· ἐσχηματίσθησαν εἰς τετραπλευρον τάγμα ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου τῆς Γερουσίας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐπὶ τῇ ὁκτὼ ὑπαλλήλων ἀξιωματικῶν, καὶ ἠνώθησαν μετὰ αὐτοὺς ἀνθρώποι τινὲς καλλωπισμένως ἐνδεδυμένοι, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐδοθήκει τοὺς διεστραμμένους σκοπούς. Ἐκ δὲ τῆς ἐσχάτης τάξεως τοῦ λαοῦ πολλοὶ τοὺς ἐπερικύκλουν ἀνακράζοντες τὸ Οὐρρά (hourra).

Ἡ παρουσία μιᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως προθύμου καὶ πιστῆς ἦτον ἀπαραίτητος. Ἐντεῦθεν ὁ αὐτοκράτωρ, λαβὼν μετ' ἑαυτοῦ ἐν τάγμα ἐκ τοῦ συντάγματος τοῦ Πρεσβυτερίου, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόπον, ὅπου ἦτον ὁ σωρὸς τῶν στρατιωτῶν, μετὰ σιθερὰν ὅμως ἀπόφασιν νὰ μὴ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀπολύχωνται ὅλοι τῆς πειθοῦς οἱ ἱσώποι.

Τότε ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Πετροπόλεως, ὁ Κόμης Μιλοραδοβίκης ἐπαρουσιάσθη εἰς τοὺς ἀποστάτας, ἐλπίζων ὅτι αἱ παραινέσεις του ἠμποροῦσαν νὰ τοὺς κάμωσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ χρέος των· ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένων τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς μετὰ βολὴν πιστόλας, ὅθεν ὁ στρατιώτης ἀπέθανε τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Τοιοῦτον τόλμημα δὲν μετέβαλεν οὐδαμῶς τὴν γενναιοφυσίαν τοῦ αὐτοκράτορος· ἡ σταθερότης καὶ ἀγαθότης του ἐδεικνύοντο ἐπίσης μετὰ τοὺς εἰρηνικοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐπεμπε πρὸς τοὺς ἀποστάτας, καὶ προαγορεύων συγχρόνως εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐὰν δὲν ὑποταχθῶσιν ἀμέσως, ἤθελαν τιμωρηθῆναι ἀναποφεύκτως πρὸς παραδειγματισμὸν οἱ πρωταῖτιοι τῆς ἀποστασίας.

Πολλὰ στρατιωτικὰ σώματα παρεκάλουν ἐν τούτῳ ἐνθέρμως τὴν Ἀ. Μ. νὰ τὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τιμωρήσωσι τοὺς ἀποστάτας.

Ἐν τούτοις οἱ ἀποστάται ἠυξήθησαν διὰ τῆς ἐνώσεως τινῶν ἐπιλέκτων, καὶ στρατιωτῶν τοῦ ναυτικοῦ τῆς φρουρᾶς.

Ἀλλὰ φθάσας αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς Πετρούπολιν ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἐν τῶν συναγμάτων τῆς μείρας του (τὸ τῆς Μόσχας) κατεστη ἑνοχὸν ἀποστασίας, ἔδραμε μόνος εἰς τοὺς στρατῶνας, καὶ χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, κατέπεισε, νὰ ὀρκι-

σθῶσιν ὑπακοὴν καὶ πίστιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐξ λόχους τοῦ ῥηθέντος συντάγματος, οἱ ὅποιοι χωρὶς νὰ δώσωσιν ἕως τότε τοιοῦτον ὄρκον, ἀπεποιήθησαν μ' ὅλον τοῦτο ν' ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῶν ἐξεληθόντων εἰς τὴν πλατείαν τῆς Γερουσίας. Ἐντεῦθεν ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, λαβὼν μετ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐξ αὐτῶν λόχους, τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, προθύμως ἐπίσης καὶ αὐτοὺς νὰ βάλωσι τέλος εἰς τὴν στιγμήν ἐκείνην τῆς ταραχῆς.

Ἀλλ' ἠγλίζεν ἐν τούτῳ ἡ νύξ· ὅλοι τῆς πειθοῦς οἱ τρώποι ἦσαν τελειωμένοι· ἡ φωνὴ αὐτῇ τοῦ μητροπολίτου δὲν εἰσηκούσθη, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἠναγκάσθη τέλος, ἂν καὶ μετὰ μεγίστην θλίψιν, ν' ἀποφασίσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν.

Ἔστησαν κανόνια, καὶ μετὰ ὀλίγας βολὰς ἐναντίον τῶν ἀποστατῶν ἐλευθέρωσαν τὴν πλατείαν· τὸ ἱππικὸν ἔδραμε κατόπιν τῶν ἀδυνάτων λειψάνων τῶν ἀποστατῶν, καὶ τοὺς κατεδίωκε πανταχῶς. Διωγίσθησαν φυλακαὶ νὰ περιτρέχωσι τὰς ὁδοὺς, καὶ εἰς τὰς ἐξ τῆς νυκτὸς πᾶν κίνημα ταραχῆς κατέπαυσεν ὁλοτελῶς· οἱ ἀποστάται ἔρριπτον τὰ ὅπλα, ἢ παρεδίδοντο εἰς τὴν διάκρισιν τῶν καταπολεμούντων αὐτούς. Εἰς τέσσαρας μόνους ὥρας αἱ φυλακαὶ ἐκράτησαν ὑπὲρ τοὺς 500 ἐξ αὐτῶν, καὶ οἱ πλέον ἑνοχοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἐδλήθησαν εἰς τὰ δεσμά. Προσωρινῶς δὲ ἐκομίσθησαν εἰς τὸ φρούριον τῆς Πετροπόλεως.

Τὴν 6 ὥραν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἡ διὰ τὴν ἐνθρόνισίν του δοξολογία ἐψάλη ἐπὶ παρουσίας του, παρόντων καὶ ὕλων τῶν αὐλικῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχόντων.

Ἡ ἡσυχία ἀπεκατέστη εἰς τὴν μητρόπολιν.

Μεγάλην μὲν λύπην ἐπρεξένησε τοιοῦτο συμβεβηκός, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν πάλιν νὰ μὴ μετριάσωσιν αὐτὴν, καὶ νὰ μὴν ἐμβάλωσι βέβαια χρηστὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας ἢ ἀρετῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐλαμπρύνθη εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὁ αὐτοκράτωρ, τὸ καλὸν πολίτευμα τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλ, τὸ ὁποῖον ἐστεφανώθη μετὰ τόσον εὐτυχὴ ἐκδοσιν, καὶ ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν ἔδειξε τὸ ἔλον σχεδὸν τῶν στρατευμάτων, καὶ τοῦ λαοῦ. Ἄν καὶ τῶντι ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἢ μετὰ τοὺς ἀποστάτας συγκεινωνία ἦτον πανταχόθεν ἐλευθέρα, κἀνὲν σῶμα ἀθρόον, οὔτε σημαντικὸς ἀριθμὸς πολιτῶν ἠνώθη μετὰ αὐτοὺς, ὀλίγοι δὲ μόνον ἐκ τοῦ χυδαίου ὄχλου, καὶ ὀλίγοι στρατιῶται, καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι μεθύοντες, ὕψηναν νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτούς.

Ὅλα τὰ συντάγματα ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς στρατῶνάς των, καὶ τὸ τάγμα τοῦ ναυτικοῦ τῆς φρουρᾶς, δεῖξαν εὐλινκρινῇ μετάνοιαν καὶ δόσαν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλ, ἐσυγχωρήθη γενναίως παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἐπανέλαβε τὴν σημαίαν, ἥτις τοῦ ἀφαιρέθη κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος τὴν προλαβούσαν ἡμέραν.

Πρέπει τέλος ν' ἀναγγελθῇ πρὸς παρηγορίαν ὅλων τῶν φίλων τῆς εὐταξίας, ὅτι ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἐπεβεβαίωσε ἀμέσως τὰς ἐξωτερικὰς αὐλὰς, ὅτι ἡ πολιτικὴ του θέλει εἶναι ἀκολουθία τῆς πολιτικῆς τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ προκατόχου. εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστεῖται ἡ Εὐρώπη δεκαετὴ ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην.